

## 295

## OBWIESZCZENIE MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 15 listopada 1988 r.

## w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 23, poz. 165) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 7, poz. 39, z 1987 r. Nr 41, poz. 239 i z 1988 r. Nr 23, poz. 165) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) tytułu rozdziału 3 Przepisy przejściowe i końcowe oraz § 15 i 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) w brzmieniu:

„§ 15. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 października 1975 r. w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 33, poz. 181 i z 1982 r. Nr 21, poz. 152).

2. Do dnia 31 grudnia 1986 r. opłatę za wodę zużywaną wyłącznie na cele gospodarstw domowych oraz opłatę za ścieki pochodzące

z tych gospodarstw pobiera się w wysokości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

3. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1987 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 41, poz. 239) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.”

- 3) § 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych (Dz. U. Nr 23, poz. 165) w brzmieniu:

„§ 2. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych.”

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1988 r.”

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych:  
J. Koziol

Załącznik do obwieszczenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 15 listopada 1988 r. (poz. 295)

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1986 r.

## w sprawie opłat za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych.

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

## Rozdział 1

## Opłaty za pobór wody i wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi

§ 1. Za pobór wody, stanowiącej własność państwa, ustala się opłaty, zwane dalej „opłatami za wodę”.

§ 2. 1. Zwalnia się od opłat za wodę:

- 1) powierzchniową pobieraną w ilości mniejszej niż 20 000 m<sup>3</sup> rocznie oraz podziemną pobieraną w ilości mniejszej niż 5 000 m<sup>3</sup> rocznie;

- 2) powierzchniową służącą do napędu turbin i innych urządzeń wodnych oraz do ogrzewania lokali, a także służącą do celów związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepłej, zużywaną zwrotnie,
- 3) przeznaczoną na zaopatrzenie zakładów służby zdrowia i opieki społecznej, sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych straży pożarnych, jednostek organizacyjnych więziennictwa i zakładów dla nieletnich,
- 4) przeznaczoną do korzystania do celów rybackich,
- 5) kopalnianą.

2. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego, zwany dalej „wojewódzkim organem”, w szczególnie uzasadnionych wypadkach może ustalić opłatę za pobór wody w ilościach mniejszych niż określone w ust. 1 pkt 1.

§ 3. 1. Na obszarze województw: bielskiego, częstochowskiego, jeleniogórskiego, kieleckiego, krakowskiego, legnickiego, nowosądeckiego, opolskiego, tarnowskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego stawka opłaty za 1 m<sup>3</sup> wody powierzchniowej pobranej do:

1) celów związanych z wytworzeniem energii elektrycznej lub ciepłej zużytej bezpowrotnie — wynosi:

w 1988 r. — 1,80 zł,  
w 1989 r. — 2,10 zł,  
od 1990 r. — 2,40 zł,

2) innych celów — wynosi:

w 1988 r. — 9,00 zł,  
w 1989 r. — 10,50 zł,  
od 1990 r. — 12,00 zł.

2. Stawkę opłaty za 1 m<sup>3</sup> ustala się o 100% wyższą niż określona w ust. 1 zakładom położonym na obszarze województwa katowickiego.

3. Na obszarze województw nie wymienionych w ust. 1 i 2 stawka opłaty za 1 m<sup>3</sup> wody powierzchniowej pobranej do:

1) celów związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepłej zużytej bezpowrotnie — wynosi:

w 1988 r. — 0,70 zł,  
w 1989 r. — 0,80 zł,  
od 1990 r. — 1,00 zł,

2) innych celów — wynosi:

w 1988 r. — 3,60 zł,  
w 1989 r. — 4,20 zł,  
od 1990 r. — 4,80 zł.

4. Na obszarze województw wymienionych w ust. 1 oraz województw katowickiego, lubelskiego i chełmskiego stawka opłaty za 1 m<sup>3</sup> wody podziemnej pobranej do:

1) celów produkcyjnych, w których woda wchodzi w skład lub bezpośredni kontakt z produktami spożywczymi albo farmakologicznymi — wynosi:

w 1988 r. — 9,00 zł,  
w 1989 r. — 10,50 zł,  
od 1990 r. — 12,00 zł,

2) innych celów produkcyjnych — wynosi:

w 1988 r. — 27,00 zł,  
w 1989 r. — 31,50 zł,  
od 1990 r. — 36,00 zł.

5. Na obszarze województw nie wymienionych w ust. 4 stawka opłaty za 1 m<sup>3</sup> wody podziemnej pobranej do:

1) celów produkcyjnych, w których woda wchodzi w skład lub bezpośredni kontakt z produktami spożywczymi albo farmakologicznymi — wynosi:

w 1988 r. — 3,60 zł,  
w 1989 r. — 4,20 zł,  
od 1990 r. — 4,80 zł,

2) innych celów produkcyjnych — wynosi:

w 1988 r. — 10,80 zł,  
w 1989 r. — 12,60 zł,  
od 1990 r. — 14,40 zł.

§ 4. Na obszarze całego kraju stawka opłaty za 1 m<sup>3</sup> wody powierzchniowej lub wody podziemnej pobranej na cele: socjalne, zaopatrzenia ludności, utrzymania zieleni oraz czystości w miastach, zaopatrzenia rolnictwa oraz nawodnień rolniczych i leśnych wynosi:

w 1988 r. — 0,10 zł,  
w 1989 r. — 0,10 zł,  
od 1990 r. — 0,20 zł.

§ 5. Za wprowadzenie do wód stanowiących własność państwa lub do ziemi:

1) wód kopalnianych zawierających zanieczyszczenia określone wskaźnikiem sumy jonów chlorków i siarczanów,

2) ścieków zawierających zanieczyszczenia określone wskaźnikami: pięciodniowego biochemicznego zapotrzebowania tlenu (BZT<sub>5</sub>), chemicznego zapotrzebowania tlenu oznaczonego metodą dwuchromianową (ChZT) i zawiesiny ogólnej

— ustala się opłaty, zwane dalej „opłatami za ścieki”.

§ 6. Zwalnia się od opłat za ścieki:

1) wprowadzanie do wód lub do ziemi ścieków, jeżeli na ich wprowadzanie nie jest wymagane pozwolenie wodnoprawne,

2) wprowadzanie ścieków do ziemi w celu rolniczego wykorzystania,

3) wprowadzanie ścieków o stężeniu zanieczyszczeń dopuszczalnym w danej klasie czystości wód.

§ 7. 1. Opłatę za ścieki ustala się w zależności od rodzaju ścieków i od zawartych w nich ładunków zanieczyszczeń oraz od klasy czystości wód, do których ścieki są wprowadzane. Przy ustalaniu opłaty przyjmuje się ten ze wskaźników zanieczyszczenia (BZT<sub>5</sub>, ChZT, zawiesina ogólna), za który opłata jest największa.

2. Opłatę za wprowadzanie wód kopalnianych ustala się zależnie od zawartości sumy chlorków i siarczanów.

3. Opłatę za ścieki wprowadzane z oczyszczalni grupowych lub kolektorów będących własnością zakładów przemysłowych ustala się każdemu użytkownikowi tych urządzeń proporcjonalnie do wielkości wniesionych ładunków zanieczyszczeń według stawek określonych dla tych użytkowników w ust. 4 i 5.

4. Stawka opłaty za 1 kg ładunku wyrażonego w BZT<sub>5</sub> wynosi dla ścieków:

1) z zakładów przemysłu chemicznego, paliwowo-energetycznego, metalurgicznego, elektromaszynowego i lekkiego:

w 1988 r. — 180,00 zł,  
w 1989 r. — 210,00 zł,  
od 1990 r. — 240,00 zł,

2) z zakładów przemysłu drzewno-papierniczego:

w 1988 r. — 72,00 zł,  
w 1989 r. — 84,00 zł,  
od 1990 r. — 96,00 zł,

3) z zakładów przemysłu spożywczego:

w 1988 r. — 45,00 zł,  
w 1989 r. — 52,00 zł,  
od 1990 r. — 60,00 zł,

4) z urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych miast:

w 1988 r. — 10,00 zł,  
w 1989 r. — 12,50 zł,  
od 1990 r. — 22,50 zł,

5) z urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych wsi i kanalizacji sanitarnej zakładów oraz z zakładów służby zdrowia i opieki społecznej:

w 1988 r. — 15,00 zł,  
w 1989 r. — 17,00 zł,  
od 1990 r. — 20,00 zł,

6) innych:

w 1988 r. — 79,00 zł,  
w 1989 r. — 92,00 zł,  
od 1990 r. — 106,00 zł.

5. Stawka opłaty za 1 kg ładunku wyrażonego w ChZT wynosi dla ścieków:

- 1) z zakładów przemysłu chemicznego, paliwowo-energetycznego, metalurgicznego, elektromaszynowego i lekkiego:

w 1988 r. — 120,00 zł,  
w 1989 r. — 140,00 zł,  
od 1990 r. — 160,00 zł,

- 2) z zakładów przemysłu drzewno-papierniczego:

w 1988 r. — 46,00 zł,  
w 1989 r. — 54,00 zł,  
od 1990 r. — 62,00 zł,

- 3) z zakładów przemysłu spożywczego:

w 1988 r. — 30,00 zł,  
w 1989 r. — 35,00 zł,  
od 1990 r. — 40,00 zł,

- 4) z urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych miast:

w 1988 r. — 6,00 zł,  
w 1989 r. — 7,50 zł,  
od 1990 r. — 13,50 zł,

- 5) z urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych wsi i kanalizacji sanitarnej zakładów oraz z zakładów służby zdrowia i opieki społecznej:

w 1988 r. — 9,00 zł,  
w 1989 r. — 10,00 zł,  
od 1990 r. — 12,00 zł,

- 6) innych:

w 1988 r. — 48,00 zł,  
w 1989 r. — 56,00 zł,  
od 1990 r. — 64,00 zł.

6. Stawka opłaty za 1 kg zawiesiny ogólnej wynosi:

w 1988 r. — 7,50 zł;  
w 1989 r. — 8,70 zł,  
od 1990 r. — 10,00 zł.

7. Stawka opłaty za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów zawartych w wodach kopalnianych odprowadzanych bezpośrednio do wód powierzchniowych wynosi:

w 1988 r. — 2,00 zł,  
w 1989 r. — 3,00 zł,  
w 1990 r. — 5,00 zł,  
od 1991 r. — 6,30 zł.

8. Stawka opłaty za 1 kg ładunku sumy chlorków i siarczanów zawartych w wodach kopalnianych odprowadzanych do wód powierzchniowych za pośrednictwem zbiorników dozujących wynosi:

w 1988 r. — 0,50 zł,  
w 1989 r. — 0,50 zł,  
w 1990 r. — 0,60 zł,  
od 1991 r. — 0,80 zł.

9. Stawki opłat za ścieki wprowadzane do wód zaliczanych do II klasy czystości zwiększa się o 25%, a za ścieki wprowadzane do wód zaliczanych do I klasy czystości — o 40%.

10. Stawki opłat za ścieki wprowadzane do jezior zwiększa się o 100%.

11. Opłatę za wprowadzanie wód chłodniczych ustala się za ładunek zanieczyszczeń przekraczający ładunek zawarty w pobieranej wodzie.

§ 8. Zakłady położone na obszarze województwa katowickiego ponoszą opłaty za ścieki dwukrotnie wyższe niż określone w § 7.

§ 9. 1. Opłatę za wodę i ścieki ustala właściwy wojewódzki organ na podstawie informacji, którą zakład jest obowiązany złożyć w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku, a jeżeli produkcja zakładu ma charakter okresowy — w terminie 15 dni po zakończeniu każdego okresu produkcyjnego.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane o ilości pobranej wody powierzchniowej i podziemnej, celach jej wykorzystania oraz o zakupie i sprzedaży wody, a także o ilości, rodzaju i przeciętnym składzie wprowadzanych do wód lub do ziemi ścieków oraz o stężeniu zawartych w nich zanieczyszczeń określonych wskaźnikami: BZT<sub>5</sub>, ChZT, zawiesiny ogólnej i ładunku sumy chlorków i siarczanów w wodach kopalnianych. Skład ścieków i zawartych w nich zanieczyszczeń ustala się w miejscu wylotu ścieków z urządzeń oczyszczających lub kolektorów zakładu.

3. Jeżeli zakład nie złoży w terminie informacji, o której mowa w ust. 1, decyzję o opłacie wydaje się na podstawie ustaleń dokonanych przez organ pobierający opłatę.

4. W razie niezłożenia w terminie informacji, o której mowa w ust. 1, organ ustalając opłatę stosuje stawki obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania.

§ 10. 1. Wojewódzki organ może zaniechać:

- 1) pobierania opłat za ścieki, jeżeli opłata nie przekracza 10 000 zł za okres przyjęty do jej wymiaru, a ścieki wprowadzane do wody nie wpływają na przekroczenie wartości BZT<sub>5</sub>, ChZT, zawiesiny ogólnej lub sumy chlorków i siarczanów, dopuszczalnych w klasie czystości, do której woda jest zaliczana,
- 2) pobierania opłat za wodę, jeżeli opłata nie przekracza 10 000 zł za okres przyjęty do jej wymiaru.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w razie wprowadzania ścieków do ziemi, jeżeli ścieki te nie spowodują szkodliwego zanieczyszczenia wód podziemnych lub powierzchniowych oraz pól rolnych przeznaczonych do spożycia.

## Rozdział 2

### Opłaty za korzystanie z urządzeń wodnych, żegluga i spław oraz za wydobywanie materiałów

§ 11. 1. Za korzystanie z wód i urządzeń wodnych stanowiących własność państwa do celów żeglugi i spławu oraz za wydobywanie z tych wód żwiru, piasku i kamienia ustala się opłaty określone w załączniku do rozporządzenia. Opłaty te pobierają okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej.

2. Nie pobiera się opłat za żegluga, spław i słuzowanie:

- 1) łodzi ratunkowych i łodzi stanowiących wyposażenie statku,
- 2) łodzi sportowo-turystycznych i innych małych obiektów pływających (do 15 ton nośności); w razie słuzowania zwolnienie to dotyczy tych łodzi i obiektów pływających, jeżeli przejście przez stopień wodny odbywa się łącznie z innymi statkami lub tratwami,
- 3) obiektów pływających okręgowych dyrekcji gospodarki wodnej,
- 4) obiektów pływających jednostek sił zbrojnych, jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i straży pożarnych,



5) obiektów pływających inspektoratów żeglugi śródlądowej,

6) obiektów pływających Państwowej Straży Rybackiej.

3. Od uczniów szkół podstawowych i średnich oraz od studentów szkół wyższych ustala się opłaty za służowanie obniżone o połowę.

§ 12. 1. Opłaty za przewóz towarów ustala się w zależności od masy przewożonych towarów, długości trasy oraz odcinków dróg wodnych określonych w załączniku. Masę towarów zaokrągla się do pełnych ton, a wysokość opłaty — do pełnych złotych.

2. Jeżeli opłata za przewóz towarów byłaby niższa od opłaty za przejazd pustego statku, opłatę ustala się tak jak za przejazd pustego statku.

3. W służach wielostopniowych każdą komorę liczy się za osobną służę.

4. Długość trasy przejazdu określa się według wykażu odległości taryfowych żeglugi śródlądowej.

§ 13. 1. Przy przewozie, holowaniu lub spławie drewna ustala się opłaty za tonokilometry.

2. Masę drewna ustala się na podstawie dokumentu przewozowego wystawionego przez przewoźnika. Jeżeli w dokumencie przewozowym nie ustalono ilości m<sup>3</sup> drewna albo przewoźnik nie wystawił dokumentu przewozowego, przyjmuje się, że 1 m<sup>3</sup> drewna = 3,5 m<sup>2</sup> powierzchni tratwy = 0,7 tony.

§ 14. Rozliczenia z tytułu opłat między krajowymi przedsiębiorstwami żeglugi śródlądowej a okręgowymi dyrekcjami gospodarki wodnej są dokonywane w formie ryczałtów ustalonych przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych oraz Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1986 r.

### OPLATY ZA SZCZEGÓLNE KORZYSTANIE Z WÓD I URZĄDZEŃ WODNYCH STANOWIĄCYCH WŁASNOŚĆ PAŃSTWA

1. Opłaty są pobierane na następujących odcinkach dróg wodnych:

1) Kanał Gliwicki	— od km 0,0 do km 41,2,
2) Kanał Kędzierzyński	— od km 0,0 do km 6,0,
3) rzeka Odra	— od km 98,1 do km 282,5,
4) rzeka Brda	— od km 0,0 do km 14,4,
5) Kanał Bydgoski	— od km 14,4 do km 38,9,
6) rzeka Noteć — odcinek dolny od Kanału Bydgoskiego	— od km 38,9 do km 176,2,
7) rzeka Noteć — odcinek górny do Kanału Górnonoteckiego	— od km 59,5 do km 121,6,
8) Kanał Górnonotecki	— od km 121,6 do km 146,6,
9) Kanał Ślesiński	— od km 0,0 do km 32,0,
10) rzeka Wisła wraz z Kanałem Łącząskim	— od km 0,0 do km 92,6,
11) rzeka Wisła (Płock — Włocławek)	— od km 633,0 do km 675,0,
12) Kanał Żerański	— od km 0,0 do km 17,3,
13) rzeka Nogat	— od km 0,0 do km 62,0,
14) rzeka Szkarpa	— od km 0,0 do km 25,4,
15) rzeka Martwa Wisła	— od km 0,0 do km 18,2,
16) Kanał Warmiński w systemie Jezior Warmińskich	— od wsi Miłomłyn (km 0,0) do jeziora Drużno (km 52,0) i od wsi Miłomłyn (km 0,0) do jeziora Szela (km 19,1),
17) kanały w systemie Jezior Mazurskich	— kanał służowy w Guziance od km 13,5 do km 14,0, — Kanał Jegliński od km 1,3 do km 6,55,
18) Kanał Augustowski	— od km 0,0 do km 80,0.

2. Za korzystanie z urządzeń wodnych, za żeglugę

i spław pobiera się od płatników krajowych opłaty w wysokości:

1) od przewozów towarowych za 1 tonokilometr:

a) na rzece Odrze skanalizowanej od 98,1 do 282,5 km, na Kanał Gliwickim od 0,0 do 41,2 km oraz na Kanał Kędzierzyńskim od 0,0 do 6,0 km:

w 1988 r. — 0,60 zł,

w 1989 r. — 0,70 zł,

od 1990 r. — 0,90 zł,

b) na drodze wodnej Wisła—Odra od ujścia rzeki Brdy do miasta Krzyż, tj. do 176,2 km rzeki Noteć, oraz na węźle gdańskim, tj. na rzekach Nogat, Szkarpa i Wisła Martwa:

w 1988 r. — 0,60 zł,

w 1989 r. — 0,70 zł,

od 1990 r. — 0,80 zł,

c) na pozostałych drogach wodnych wymienionych w ust. 1:

w 1988 r. — 0,50 zł,

w 1989 r. — 0,60 zł,

od 1990 r. — 0,70 zł,

2) od pustych statków towarowych (barek) za 1 tonokilometr nośności wymierzonej:

w 1988 r. — 0,40 zł,

w 1989 r. — 0,50 zł,

od 1990 r. — 0,60 zł,

3) za jedno służowanie lub przejście przez pochylnię holowników i pchaczy (nie wchodzących w skład pociągu lub zestawu pchanego) statków pasażerskich oraz pogłębiarek, koszarek, dźwigów pływających i innych obiektów, niezależnie od ich liczby, łącznie:

a) w czasie godzin pracy służby lub pochylni:

w 1988 r. — 315,00 zł,

w 1989 r. — 367,00 zł,

od 1990 r. — 420,00 zł,

b) po godzinach pracy służby lub pochylni:

w 1988 r. — 630,00 zł,

w 1989 r. — 735,00 zł,

od 1990 r. — 840,00 zł.

- 4) za słuźowanie łodzi sportowo-turystycznych i innych małych obiektów pływających do 15 ton nośności, niezależnie od ich liczby, jeżeli przejście przez stopień wodny nie odbywa się łącznie z innymi statkami lub tratwami:
- w czasie godzin pracy słuźy lub pochylni:
    - w 1988 r. — 150,00 zł,
    - w 1989 r. — 175,00 zł,
    - od 1990 r. — 200,00 zł,
  - po godzinach pracy słuźy lub pochylni:
    - w 1988 r. — 300,00 zł,
    - w 1989 r. — 350,00 zł,
    - od 1990 r. — 400,00 zł.
3. Za każde słuźowanie lub przejście przez pochylnię poza ustalonymi godzinami pracy słuźy lub pochylni pobiera się, poza opłatami określonymi w ust. 2 pkt 1 i 2, niezależnie od liczby słuźowanych obiektów, dodatkową opłatę w łącznej wysokości:
- w 1988 r. — 315,00 zł,
  - w 1989 r. — 367,00 zł,
  - od 1990 r. — 420,00 zł.
4. Za korzystanie z urządzeń wodnych, żeglugę i spław pobiera się od przewoźników zagranicznych opłatę w walucie obcej. Podstawę do obliczenia należności stanowią opłaty określone w ust. 2 i 3, przeliczone na obcą walutę płatności.
5. Przeliczenie opłat na obcą walutę płatności następuje zgodnie z ustaleniami tabeli kursów Narodowego Banku Polskiego — kursy dla płatności handlowych — obowiązującej na dzień 1 stycznia roku, w którym nastąpił przejazd lub przewóz towarów, słuźowanie albo przejście przez pochylnię.
6. Realizacja należności od płatników zagranicznych następuje za pośrednictwem właściwego banku na podstawie dowodów przejazdu (przewozu) zgodnie z przepisami w zakresie rozliczeń dewizowych.
7. Opłaty za korzystanie dla celów żeglugi i spławu z wód państwowych oraz ze znajdujących się na tych wodach słuź i pochylni pobierają:
- Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Gliwicach na:
    - Kanale Gliwickim,
    - Kanale Kędzierzyńskim;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej we Wrocławiu — na rzece Odrze od km 98,1 do km 282,5;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Poznaniu na:
    - rzece Brdzie, Kanale Bydgoskim i Noteci Dolnej,
    - rzece Noteci Górnej i Kanale Górnonoteckim,
    - Kanale Ślesieńskim;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Gdańsku na:
    - rzece Nogacie,
    - rzece Szkarprawie,
    - rzece Martwej Wiśle,
    - kanalach w systemie Jezior Warmińskich;
- Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Warszawie na:
    - odcinku rzeki Wisły od Płocka do Włocławka,
    - Kanale Żerańskim,
    - kanalach w systemie Jezior Mazurskich,
    - Kanale Augustowskim;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Krakowie — na rzece Wiśle wraz z Kanalem Łaczańskim od km 0,0 do km 92,6.
8. Opłaty za wydobywanie piasku, żwiru i kamienia z wód państwowych pobiera się w wysokości 5% ceny zbytu tych materiałów.
9. Okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej są właściwe na administrowanych przez siebie wodach śródlądowych do pobierania opłat za wydobywanie z tych wód piasku, żwiru i kamienia, na które jest wymagane pozwolenie wodnoprawne.
10. Na wodach państwowych nie administrowanych przez okręgowe dyrekcje gospodarki wodnej opłaty wymienione w ust. 9 pobierają:
- Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Gdańsku — z wód położonych na terenie województw: elbląskiego, gdańskiego, słupskiego i toruńskiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Gliwicach — z wód położonych na terenie województwa katowickiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Krakowie — z wód położonych na terenie województw: bielskiego, krakowskiego, kieleckiego, krośnieńskiego, nowosądeckiego, przemyskiego, rzeszowskiego, tarnobrzaskiego i tarnowskiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Poznaniu — z wód położonych na terenie województw: bydgoskiego, częstochowskiego, gorzowskiego, kaliskiego, konińskiego, pilskiego, poznańskiego i sieradzkiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Warszawie — z wód położonych na terenie województw: stołecznego warszawskiego, białkopodlaskiego, białostockiego, chełmskiego, ciechanowskiego, lubelskiego, łomżyńskiego, łódzkiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego, piotrkowskiego, płockiego, radomskiego, siedleckiego, skierniewickiego, suwalskiego, włocławskiego i zamajskiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej we Wrocławiu — z wód położonych na terenie województw: jeleniogórskiego, legnickiego, leszczyńskiego, opolskiego, wałbrzyskiego, wrocławskiego i zielonogórskiego;
  - Okręgową Dyrekcją Gospodarki Wodnej w Szczecinie — z wód położonych na terenie województw: koszalińskiego i szczecińskiego.
11. Wojewódzki organ wydający pozwolenie wodnoprawne zawiadamia właściwą okręgową dyrekcję gospodarki wodnej o wydanym pozwoleniu wodnoprawnym na wydobywanie z wód państwowych piasku, żwiru i kamienia.